

Var olan yemeklerini misafire ikram edip kendileri boş tabak ve boş kaşıkla doyan sahabe ailesi

Hasan Pir

Ebu Hüreyre Hazretleri'nden nakledilen rivâyete göre: "Bir gün Hz. Peygamber'in (a.s.v.) huzuruna bir adam geldi. Açlıktan takatinin kesildiğini söyledi. Resûlullah Efendimiz, hanımlarına bu adama bir şeyler vermeleri için haber gönderdi. Hanımları, evlerinde sudan başka bir şey bulunmadığını söyleyince Resûl-i Ekrem (a.s.v.): "Bu gece bu adamı kim misafir edecek?" dedi. Bunun üzerine Ensâr'dan biri: (Ebu Talha olduğu rivayet edilmektedir) "Ya Resûlallah, ben misafir ederim" dedi ve misafiri evine götürdü. Ebu Talha; evde hanımına yiyecek bir şey bulunup bulunmadığını sordu. Hanımı da yalnız çocukların yiyeceği kadar bir şey bulunduğunu söyledi. O da: "Öyleyse onları bir şeyle avut, sofraya gelmek isterlerse uyut. Misafirimiz eve gelince lambayı söndür, ona kendimizi de yiyormuş gibi gösterelim" dedi. Sofraya oturdular. Misafir karnını doyurdu. Kendileri karanlıkta yiyormuş gibi davrandılar, kaşıklarını sofraya boş uzatıp, geriye boş çevirdiler ve aç yattılar...

Sabah olunca Ebu Talha; Peygamberimiz (a.s.v.)'ın yanına gitti. Resûlullah ona: "Bu gece misafirinize karşı yaptığınız davranıştan Allah razı oldu." buyurdu. Riyâzü's-Salihîn, Buhari ve Müslim gibi önemli hadis kaynakları Haşir Suresi'nin 9. Ayetinin bu olay üzerine nazil olduğunu yazmaktadırlar. Haşir Suresi'nin 9. Ayetinin meali şöyledir:

"Daha önceden Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık hissetmezler. Kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir."